

Съ своитѣ десетки вѣстници и комай стотица книги П. Р. Славейковъ, освѣнъ дѣто е пробуждалъ свѣстиявалъ, училъ, упжтвалъ, просвѣщавалъ народа—сторилъ е и тази още твърдѣ голѣма услуга, че, като дълбокъ познавачъ на народния езикъ, той го прѣнесълъ чистъ и хубавъ въ книжнината и ни го е прѣдалъ изтънченъ и сладъкъ, какъвто си е. Езикътъ на Славейкова служи за образецъ на достойнитѣ наши писатели.

Такива велики и заслужили люде народитѣ ги наричатъ *бащи на отечеството*. Нашиятъ народъ, както не веднажъ споменахъ въ тая статия, обичаше много П. Р. Славейкова и го е нарекълъ Дѣдо Славейковъ.

Дѣдо Славейковъ се е поминалъ въ София не отдавна, прѣзъ 1895. Нъ той е живъ въ паметъта и въ сърдцето на признателния народъ и ще прѣбжде у него, догдѣто и българскиятъ народъ прѣбжде.

